

[A. C. Normann.]

Men altså, det er muligt, at partierne i mellemtiden har fundet deres ben. Jeg synes dog, det var rart at få at vide, om de konservative og venstre nu står enige i spørgsmålet.

Det ærede medlem hr. Aksel Møllers bemærkninger om den økonomiske politik skal jeg ikke gøre mange refleksioner over, for jeg tror, at både det ærede medlems synspunkter og mine i den givne situation nu står så nogenlunde klart for det høje folketing. Jeg vil blot sige, at den tanke, jeg gjorde mig til talsmand for, og som det ærede medlem, så vidt jeg forstod — og det samme gælder det ærede medlem hr. Erik Eriksen — synes der kunne være noget rimeligt og fornuftigt i, fra min og mit partis side blot er tænkt som en appel til regeringen om at forsøge, om det er muligt at få forhandlinger i gang mellem parterne på det grundlag. Så har jeg — det skal jeg ærligt indrømme — også lagt vægt på at få det synspunkt frem, som jeg fremførte i går, at jeg tror, det har betydning, både over for befolkningen og over for parterne på arbejdsmarkedet, at de synspunkter, der råder inden for partierne nu, i den givne situation kommer frem her i tinget, og jeg tror også, at ansvarlige konservative godt ser nytten af, at der fra de politiske partiers side måske gøres lidt mere for at få klarlagt, hvordan den økonomiske stilling i virkeligheden er.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen mente om samme spørgsmål, at der ikke er nogen grobund i regeringen for de tanker, jeg har gjort mig til talsmand for. Det er jeg jo ikke den, der skal udtale sig om, men jeg forstår ikke rigtigt det ærede medlems udtalelse, efter at det ærede medlem selv har givet den del af åbningstalen tilslutning, som principielt — i alt fald i hovedsagen — faldt sammen med de synspunkter, jeg har gjort gældende.

Jeg har en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Erik Eriksen om forsvarsspørgsmålet. Det ærede medlem nævnedes, at vi havde interesseret os for de konsekvenser, som Danmark efter vor mening burde drage af den tekniske udvikling af ødelæggelsesvåbnene. I den henseende har jeg, nu da forsvarskommissionen fortsat sidder og arbejder med de rent tekniske pro-

blemer, ikke så meget tænkt på de mere mekaniske og tekniske dele af vor forsvarsstruktur. Jeg tænkte på de synspunkter, som har været fremme i andre lande, navnlig i England, hvis hvidbog om disse spørgsmål, som blev offentliggjort for nogle måneder siden, er en meget god læsning for dette tings medlemmer. Jeg har navnlig tænkt på de konsekvenser, som befolkningen og partierne i andre lande, i England og Amerika, og jeg kan vist tage Tyskland med, har draget, og som har givet sig praktisk udslag i den forstand, at man er begyndt på en reduktion af den traditionelle del af forsvaret og i hvert fald har nedskåret forsvarsbudgetterne.

Så sad jeg og var meget spændt på, hvad nu det ærede medlem hr. Erik Eriksen ville svare mig med hensyn til det spørgsmål, jeg havde rejst om venstre og om landbrugspolitikken. Nu har jeg imidlertid siddet i 7 år sammen med det ærede medlem her i dette høje ting, og jeg var derfor ikke det mindste overrumplet over, at det ærede medlem ikke svarede, men stillede et modspørgsmål. Jeg kunne næsten sige mig selv, at sådan ville det gå. Det ærede medlem spørger, hvad det radikale venstre ville gøre, hvis Peter Jørgensen og Hans Pinstrup nu blev enige. Ja, det berører jo slet ikke det problem, der er rejst, men jeg kan godt sige, at det ville gøre et betydeligt indtryk på mig, og det ville, synes jeg, give anledning til, at man yderligere måtte benytte sig af den fordomsfrihed, som jeg i går talte om, og som jeg synes man bør anlægge for så afgørende spørgsmåls vedkommende, hvis virkelig vort hovederhverv var ved at komme ud i en yderligt vanskelig situation. Men det ærede medlem kan ikke klare sig med at stille spørgsmål til mig herom, for det er ikke det, befolkningen venter sig, det er ikke det, den interesserer sig så meget for lige i øjeblikket.

Jeg har gjort rede for vort partis synspunkt, både principielt og på en række enkelte områder. Men det, der interesserer i denne sag, er, at der altså består denne skærende forskel mellem, hvad venstre bestandig fremholder som sine principielle synspunkter, sine liberalistiske synspunkter — som vi andre altså svigter i samarbejde med denne regering, der er alt for socialistisk til, at vi kan være i samarbejde